

Volmaken (5)

Het Levitische priesterschap kon niets tot volmaaktheid brengen. De volmaaktheid kwam door de Priester naar de ordening van Melchizedek. Dat is de les van Hebreeën 7, het hoofdstuk waarin we ‘volmaken’ tweemaal tegenkwamen (7:19, 28) en ‘volmaaktheid’ eenmaal (7:11).

De volgende drie teksten gaan in min of meer dezelfde lijn verder en samen met de bovengenoemde teksten vormen ze een duidelijke boodschap. De drie teksten die ik nu noem zijn Hebreeën 9:9; 10:1, 14.

‘Deze was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd. In overeenstemming daarmee werden er gaven en slachtoffers geofferd die niet in staat waren om hem die de dienst verrichtte, wat zijn geweten betreft tot volmaaktheid te brengen. Het betrof hier alleen voedsel en dranken en verscheidene wassingen, vleselijke verordeningen, die opgelegd waren tot op de tijd van de betere orde.’ (Heb. 9:9, 10).

‘Want de wet, die slechts een schaduw heeft van de toekomstige goederen en niet het wezen van de dingen zelf, kan nooit met dezelfde offers, die zij jaar in jaar uit ononderbroken brengen, hen die naderen tot volmaaktheid brengen [...] Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt.’ (Heb. 10:1-4).

‘Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt.’ (Heb. 10:14).

In 7:4 spreekt Paulus over 'deze', *houtos*.

'Merk nu op hoe groot DEZE geweest is'.

In 10:12 komen we dit woordje voor het eerst weer tegen en dat vers lijkt daardoor parallel te staan met 7:4.

'Maar DEZE is, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd had, tot in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand van God.'

De gedeelten waarin deze woordjes voorkomen gaan allebei over een priester tot in eeuwigheid. Dit woordje moet je in betekenis opvatten als 'gedurig'. Dit 'gedurig' staat dan tegenover 'steeds weer opnieuw'. Bij het priesterschap naar de ordening van Aäron kwam er iedere keer een ander. Als de vader stierf, werd de zoon de volgende hogepriester. In het priesterschap naar de ordening van Melchidek is er niet zo'n opvolging. Van Melchizedek is zijn afkomst, zijn stamboom, niet bekend en ook van zijn levenseinde weten we niets. Dat is de betekenis van 'in eeuwigheid' tegenover het Levitische priesterschap.

Nog duidelijker komt dit tot uiting in 10:12 en 14. Waar onder het Levitische priesterschap er steeds weer offerandes moeten worden gebracht: één slachtoffer en één offer.

'En iedere priester stond wel dagelijks te dienen en bracht vaak dezelfde slachtoffers, die de zonden toch nooit zouden kunnen wegnemen, maar Deze is, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd had, tot in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand van God [...].

Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, in eeuwigheid volmaakt. (Heb. 10:11-14).

Het woordje 'eeuwigheid' heeft niets te maken met het gebruikelijke *aioon*, maar is *dièkenes*.

Ingeklemd tussen 'Deze' en 'tot in eeuwigheid' vinden we het woordje 'volmaken' vijfmaal herhaald. Tweemaal in Hebreeën 7, dat het onderwerp was van onze vorige studie en driemaal in de hoofdstukken daaropvolgend.

Dit alles brengt ons tot de structuur op de volgende bladzijde.

De redenering van Paulus is heel logisch. Nadat hij het in Hebreeën 7 gehad heeft over het priesterschap vervolgt hij zijn betoog over de plaats waar een priester zijn dienst verricht, het heiligdom. Daarom vergelijkt hij in de hoofdstukken 8 en 9 de tabernakel van Israël die in de woestijn werd opgericht met de ware tabernakel.

'De hoofdzaak van de dingen waarover wij spreken is dit: Zo'n Hogepriester hebben wij, Eén Die Zich gezet heeft aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen. Hij is een Dienaar in het heiligdom en in de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens.' (Heb. 8:1, 2).

Over de tabernakel waarin de dienst onder de wet plaatsvond, schrijft Paulus dat deze het geweten niet tot volmaaktheid kon brengen. (Vervolg op bladzijde 5).

A	7:1-10	'Deze' (4)	Een priester – <i>eis to diekenes</i>
B	C 7:11	Geen volmaaktheid door het Levitische priesterschap en het vleselijk gebod	
	D 7:12-18	Maar door het priesterschap naar de ordening van Melchizedek	
	C 7:19	Geen volmaaktheid door de wet	
	D 7:20-9:8	Maar door de eedzwering aan de Zoon	
B	C 9:9, 10	Geen volmaaktheid door vleselijke verordeningen	
	D 9:11-28	Maar door de volmaakte Tabernakel en een beter offer	
	C 10:1-4	Geen volmaaktheid door offers of door de wet	
	D 10:5-18	Maar door het lichaam van de Zoon	
A	10:5-18	'Maar Deze' (12)	Een Priester, gezeten – <i>eis to dienekes</i>

‘Deze [tabernakel] was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd. In overeenstemming daarmee werden er gaven en slachtoffers geofferd die niet in staat waren om hem die de dienst verrichtte, wat zijn geweten betreft tot volmaaktheid te brengen.’ (Heb. 9:9, 10).

En zo komt Paulus logischerwijs tot het volgende thema. De offeranden die in het heiligdom gebracht werden. Als die offers waren een zinnebeeld van het ene offer dat Christus heeft gebracht. Al die offers die onder de wet gebracht werden konden degenen die ze brachten nooit volmaken.

Lees daarom de verzen 1 en 14 van het tiende hoofdstuk achter elkaar. Dan begrijp je ook het verband van alles wat daartussenin staat.

‘Want de wet, die een schaduw heeft van toekomstige goederen en niet het wezen van de dingen zelf, kan nooit met dezelfde offers, die zij jaar in jaar uit ononderbroken¹ brengen, hen die naderen tot volmaaktheid brengen.’ (Heb. 10:1).

‘Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid (dièkenes) volmaakt.’ (Heb. 10:14).

¹ Dit is ook weer het woordje *dièkenes*, ‘gedurig’.

Dus Paulus' gedachten bewegen zich achtereenvolgens van de Hogepriester naar de dienst in de tabernakel naar de offers die daar 'onder de wet' gebracht werden.

De hogepriester naar de ordening van Aäron was een zinnebeeld van Hem Die komen zou en die wordt afgebeeld door de priester naar de ordening van Melchizedek.

Tegenover de tabernakel in de woestijn stond de ware tabernakel die door de Heere was opgericht. (Heb 8:2). Deze tabernakel was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd² (Heb. 9:9).

De offers die daar 'onder de wet' gebracht werden konden nooit iemand tot volmaaktheid brengen. Want de wet heeft slechts een schaduw van toekomstige goederen. De schaduw werd werkelijkheid 'na de wet' (Heb. 10:1).

Alles onder de wet, ja, zelfs de wet zelf werd gereduceerd tot een zinnebeeld, een schaduw van dingen die later zouden gebeuren, dat is 'na de wet' (Heb. 7:28). Na de wet is de Heere opgestaan uit de doden en is Hij gezeten aan de rechterhand van de hoogste Majesteit. Dat is de boodschap die Paulus met Hebreeën 7-10 en in het woordje 'volmaken' wil overbrengen.

Op grond daarvan kan Paulus de aansporing doen aan zijn lezers, de Hebreeën:

'Laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart in volle verzekerdheid van het geloof.' (Heb. 10:22).

² Dat is natuurlijk de tijd waarin Paulus Hebreeën schreef.